

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 12 Απριλίου 2024, με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Νεκταρία Δουλιανάκη και Βασιλική Πέππα (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Αγγελική Κέντρου και Αθηνά Σιγάλα, Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο,

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Πάρεδρος της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ελένη Νικολάου, που αναπληρώνει νόμιμα τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Βασιλική Κωνσταντακάκη, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την με αριθμό βιβλίου δικογράφων (Α.Β.Δ.)αγωγή του, κατοίκου, οδόςΤΚ, ο οποίος, ευρισκόμενος υπό στερητική δικαστική συμπαράσταση, εκπροσωπείται από την προσωρινή δικαστική του συμπαραστάτριατου, η οποία παραστάθηκε με δήλωση κατά το άρθρο 231 παρ. 1 του ν.4700/2020 του δικηγόρου(ΑΜ ΔΣΑ),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία παραστάθηκε και για τον e-ΕΦΚΑ.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Την Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους η οποία ζήτησε την απόρριψη της αγωγής.

Την Πάρεδρο της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την απόρριψη της αγωγής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 357 του ν. 4700/2020 (Α' 127), με τη συμμετοχή της από 15.5.2024, ασκώντας καθήκοντα Προϊσταμένης Τμήματος Διονυσίας Ανδρικογιαννοπούλου, υπαλλήλου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου
Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο**

1. Με την ένδικη αγωγή όπως το αίτημά της περιορίστηκε με το από 9.3.2022 κατατεθέν υπόμνημα, ζητείται να αναγνωρισθεί ότι το εναγόμενο οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα εντόκως ως αποζημίωση κατ' άρθρο 105 ΕισΝΑΚ το συνολικό ποσό των 3.294,82 ευρώ που, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των ποσών που έλαβε ως κύρια σύνταξη και των ποσών που θα ελάμβανε εάν δεν εφαρμόζονταν επί της συντάξεώς του οι διατάξεις των νόμων 3865/2010 (άρθρο 11), 3986/2011, και 4093/2012 (άρθρο πρώτο παρ. Β.3), κατά το χρονικό διάστημα από 1.9.2010 έως 31.7.2015 για την πρώτη παρακράτηση, από 1.4.2013 έως 31.7.2015 για τη δεύτερη παρακράτηση και από 1.2.2013 έως 28.2.2013 για την τρίτη παρακράτηση.

2. Με την 1533/2022 μη οριστική απόφασή του, το παρόν Τμήμα, διαπιστώνοντας ότι παρόλο που ο ενάγων φερόταν ότι στη συζήτηση της υπόθεσης της 11ης Μαρτίου 2022, παραστάθηκε δια δηλώσεως του άρθρου 231 παρ. 1 του ν. 4700/2020 του και στην παρούσα συζήτηση παρισταμένου και υπογράφοντος το δικόγραφο της αγωγής δικηγόρου, δυνάμει της από 3.3.2022 εξουσιοδότησης προς αυτόν θεωρημένης για το γνήσιο της υπογραφής του ενάγοντος, αυθημερόν, από το ΚΕΠ δήμου, ο εν λόγω δε δικηγόρος υπέγραψε και κατέθεσε και το από 9.3.2022 υπόμνημα, εντούτοις από τον προσκομισθέντα από τον ανωτέρω δικηγόρο φάκελο σχετικών αλλά και από τον συνταξιοδοτικό φάκελο του ενάγοντος προέκυπτε ότι αυτός (ο ενάγων) έφερε πάθηση («έκδηλη» διανοητική καθυστέρηση) που τον καθιστούσε πνευματικά ανίκανο. (εξ ου και συνταξιοδοτήθηκε ως άγαμο και ανίκανο άρρεν τέκνο αποβιώσαντος στρατιωτικού συνταξιούχου). Περαιτέρω, προέκυπτε ότι εξαιτίας της ανωτέρω πάθησής του, ο ενάγων φερόταν να έχει τεθεί υπό απαγόρευση από το έτος 1984, με προσωρινό διαχειριστή του τον, το δε έτος 2000 ζητούνταν από το αρμόδιο πολιτικό δικαστήριο η υποβολή αυτού σε πλήρη στερητική δικαστική συμπαράσταση, ο ορισμός προσωρινού και μόνιμου δικαστικού συμπαραστάτη, καθώς και ο διορισμός Εποπτικού Συμβουλίου. Ως αποτέλεσμα τούτων δημιουργήθηκε εύλογη αμφιβολία στο Δικαστήριο σχετικά με τη δικανική και κατ' επέκταση τη δικολογική ικανότητα του ενάγοντος. Για τον λόγο δε αυτόν με την προαναφερόμενη 1533/2022 μη οριστική απόφασή του αναβλήθηκε η πρόοδος της δίκης επί της κρινόμενης υπόθεσης, προκειμένου να αναζητηθούν από το Πρωτοδικείον και τον παραστάντα δικηγόρο στοιχεία από τα οποία να προκύπτει η δικαιοπρακτική ικανότητα του ενάγοντος.

3. Σε εκτέλεση της απόφασης αυτής υποβλήθηκαν, μεταξύ άλλων α) η/2000 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την οποία ο ενάγων τέθηκε σε πλήρη δικαστική συμπαράσταση με δικαστική του

συμπαραστάτρια την αδελφή του και β) η από 3.4.2024 προσωρινή διαταγή του Προέδρου Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου, δυνάμει της οποίας, λόγω θανάτου της ανωτέρω ορισθείσας συμπαραστάτριας στις 4.5.2013, διορίζεται προσωρινή δικαστική συμπαραστάτρια του ενάγοντος,του, η ανηψιά τουτου, έως τη συζήτηση, στις 27.5.2024, της από 26.3.2024 (ΓΑΚ Πρωτ..... /2024 και ΕΑΚ Πρωτ. /2024) πράξης αυτεπάγγελτης εισαγωγής της υπόθεσης στο ακροατήριο, του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου, διαβιβασθείσας στο εν λόγω Δικαστήριο δια του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ήδη με την από 4.4.2024 δήλωσή της η ανωτέρω προσωρινή δικαστική συμπαραστάτρια δηλώνει ότι εξουσιοδοτεί τον προαναφερόμενο υπογράφοντα το ένδικο δικόγραφο δικηγόρο όπως εκπροσωπήσει αυτήν υπό την ανωτέρω ιδιότητά της, κατά την παρούσα δικάσιμο, εγκρίνοντας τις υπό αυτού διενεργηθείσες διαδικαστικές πράξεις. Κατόπιν αυτών το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με το άρθρο 39 του ν.4700/2020 για τις προπαρασκευαστικές πράξεις και κλήσεις μέχρι την επ' ακροατηρίου συζήτηση η πληρεξουσιότητα θεωρείται υπάρχουσα, ενώ μόνο στην περίπτωση που ο δικαστικός πληρεξούσιος δεν νομιμοποιηθεί τελικώς, κηρύσσονται άκυρες οι διαδικαστικές πράξεις που διενεργήθηκαν από αυτόν, το δε σχετικό ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται, κρίνει ότι ο ενάγων νομίμως παρέστη κατά την παρούσα συζήτηση (πρβ ΑΠ 1611/1999) της υπόθεσής του δια δηλώσεως (άρθρο 231 παρ. 1 του ν.4700/2020) του ορισθέντος από την προσωρινή δικαστική του συμπαραστάτρια δικηγόρου. Συνεπώς, η ένδικη αγωγή πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατά τη νομική και ουσιαστική της βασιμότητα.

4. Με το άρθρο πρώτο παράγραφος Β του ν. 4093/2012, που ισχύει από 1.1.2013 σύμφωνα με υποπαράγραφο Β.8 αυτού, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα εξής: «(...) Υποπαράγραφος Β.3. [όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 4111/2013 (Α' 18) με έναρξη ισχύος - σύμφωνα με την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου - από 19.11.2012] «α. Η μηνιαία σύνταξη ή το άθροισμα των μηνιαίων συντάξεων και μερισμάτων, άνω των 1.000 ευρώ, που καταβάλλονται από οποιαδήποτε πηγή και για οποιαδήποτε αιτία, μειώνεται ως εξής: Για συνολικό ποσό σύνταξης ή αθροίσματος συντάξεων: αα. Άνω των 1.000,00 ευρώ και έως 1.500,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 5% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.000,01 ευρώ. ββ. Από 1.500,01 ευρώ έως και 2.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 10% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.425,01 ευρώ. γγ. Από 2.000,01 ευρώ έως και 3.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 15% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.800,01 ευρώ και δδ. Από 3.000,01 ευρώ και άνω, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά ποσοστό 20% και σε κάθε περίπτωση το

ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 2.550,01 ευρώ. β. Για τον προσδιορισμό του ποσοστού μείωσης λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης ή των μηνιαίων βασικών συντάξεων όπως αυτά θα έχουν διαμορφωθεί την 31.12.2012 μετά την τυχόν παρακράτηση της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων και της επιπλέον εισφοράς ..., καθώς και των τυχόν μειώσεων που επιβλήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 και του άρθρου 1 του ν. 4051/2012. γ. Σε περίπτωση συρροής συντάξεων το ποσό της μείωσης επιμερίζεται αναλογικά σε κάθε φορέα ή τομέα και αποτελεί έσοδο του οικείου ασφαλιστικού φορέα ή τομέα. δ. (...)».

5. Με την 1277/2018 απόφαση της Ολομέλειας κρίθηκε ότι οι διατάξεις της υποπαραγράφου Β.3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, με τις οποίες επήλθαν μειώσεις στις συντάξεις του Δημοσίου, αντίκεινται προς τις ρυθμίσεις των άρθρων 4 παρ. 5 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος και τις από αυτά απορρέουσες αρχές της ισότητας των πολιτών στα δημόσια βάρη και της αναλογικότητας, καθώς και προς τη συνταγματική αρχή της αναλογίας σύνταξης αποδοχών ενεργείας, όπως αυτή ισχύει για τους συνταξιούχους του Δημοσίου. Επομένως, η αξίωση του ενάγοντος που αφορά την περικοπή της κύριας συντάξεώς του δυνάμει των διατάξεων της υποπαρ. Β3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 για το χρονικό διάστημα από 1.2.2013 έως 28.2.2013 θεμελιώνεται στην αντισυνταγματικότητα της περικοπής αυτής κατά τα κριθέντα με την προαναφερόμενη απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενόψει δε του χρόνου άσκησης της ένδικης αγωγής, η αξίωση αυτή δεν έχει υποπέσει στη διετή παραγραφή του άρθρου 90 παρ. 5 του ν. 2362/1995 (βλ. και άρθρο 140 παρ. 5 του ν. 4270/2014), η οποία αρχίζει από τη λήξη του έτους εντός του οποίου γεννήθηκε και κατέστη δικαστικώς επιδιώξιμη.

6. Από τα προσκομισθέντα από τον ενάγοντα εκκαθαριστικά σημειώματα συντάξεων προκύπτει ότι για το χρονικό διάστημα από 1.2.2013 έως 28.2.2013 παρακρατήθηκε από τη σύνταξή του το ποσό των 126,12 ευρώ, το οποίο πρέπει να επιστραφεί στον ενάγοντα.

7. Με τον ειδικό, κατ' επιταγή το άρθρου 73 παράγραφος 2 του Συντάγματος, συνταξιοδοτικό νόμο 3865/2010 «Μεταρρύθμιση συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις» (Α' 120), οριζόταν στο άρθρο 11: «1. Από 1.8.2010 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (...), το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του νόμου 3655/2008 (...). Σκοπός του λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (...). 2. α. Η ΕΑΣ παρακρατείται μηνιαία από τις συντάξεις που καταβάλλονται από το

Δημόσιο ως εξής: α) Για συντάξεις από 1.400,01 € έως 1.700,00 €, ποσοστό 3%. β) Για συντάξεις από 1.700,01 € έως 2.000,00 €, ποσοστό 4%. γ) Για συντάξεις από 2.000,01 € έως 2.300,00 €, ποσοστό 5%. δ) Για συντάξεις από 2.300,01 € έως 2.600,00 €, ποσοστό 6%. ε) Για συντάξεις από 2.600,01 € έως 2.900,00 €, ποσοστό 7%. στ) Για συντάξεις από 2.900,01 € έως 3.200,00 €, ποσοστό 8%. ζ) Για συντάξεις από 3.200,01 € έως 3.500,00 €, ποσοστό 9%. η) Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω, ποσοστό 10%. β. (...) Για τον προσδιορισμό του συνολικού ποσού της σύνταξης της προηγούμενης περίπτωσης της παραγράφου αυτής, λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας σύνταξης, καθώς και τα συγκαταβαλλόμενα με αυτή ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του νόμου 3670/2008 (Α' 117) και της τυχόν προσωπικής και αμεταβίβαστης διαφοράς. 3. α. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων τετρακοσίων ευρώ (1.400 €). β. (...) 5. Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα. 6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις χορηγίες και τα βοηθήματα που καταβάλλει το Δημόσιο».

8. Ακολουθώντας, με τον νόμο 3985/2011 «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (Α'151) προβλέφθηκαν παρεμβάσεις στο πλαίσιο της δεύτερης δέσμης μέτρων για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, οι οποίες υλοποιήθηκαν με τον νόμο 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (Α' 152). Ειδικότερα, προς τον σκοπό της περαιτέρω μείωσης της επιχορήγησης του ασφαλιστικού συστήματος από τον κρατικό προϋπολογισμό, με το άρθρο 44 ορίστηκε, στην παράγραφο 10 αυτού: «Από 1.8.2011, τα ποσοστά των περιπτώσεων (β) έως και (η) της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν[όμου] 3863/2010 (Α' 115), καθώς και του άρθρου 11 του ν[όμου] 3865/2010 (Α' 120) αναπροσαρμόζονται σε 6%, 7%, 9%, 10%, 12%, 13% και 14% αντίστοιχα». Οι ανωτέρω διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 44 του νόμου 3986/2011 επαναλήφθηκαν για τα ποσοστά του άρθρου 11 του νόμου 3865/2010 με την παράγραφο 13 του άρθρου 2 του νόμου 4002/2011 (Α' 180).

9. Με την 244/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία εκδόθηκε με τη διαδικασία του άρθρου 108Α του π.δ/τος 1225/1981, κρίθηκε ότι οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3865/2010, με τις οποίες επιβλήθηκε Εισφορά Αλληλεγγύης στις συντάξεις του Δημοσίου και, συνακόλουθα, και οι διατάξεις των άρθρων 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011, με τις οποίες αυξήθηκε το ύψος της επίμαχης εισφοράς για τους συνταξιούχους του Δημοσίου, είναι αντίθετες προς τις ρυθμίσεις των άρθρων 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5,

5 παρ. 1, 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος και τις από αυτές απορρέουσες αρχές της ισότητας ενώπιον του νόμου, της ισότητας στα δημόσια βάρη, της ασφάλειας δικαίου, της προβλεψιμότητας, της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας.

10. Με την ίδια απόφαση, προς αποτροπή αιφνιδιασμού του Ελληνικού Δημοσίου και προς διασφάλιση της δημοσιονομικής ισορροπίας του Κράτους, ως χρονικό σημείο επέλευσης των αποτελεσμάτων της διάγνωσης της αντίθεσης των κρίσιμων διατάξεων προς τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, ορίστηκε ο χρόνος δημοσίευσης της εν λόγω απόφασης (8.2.2017), με αποτέλεσμα να μην υφίσταται βάση για την άσκηση νέων αγωγών προς ικανοποίηση των αξιώσεων που έχουν γεννηθεί από την προαναφερθείσα αιτία μέχρι του χρόνου αυτού μόνον για όσους δεν εκδήλωσαν μέχρι την ως άνω ημερομηνία πρόθεση δικαστικής επιδίωξης των σχετικών απαιτήσεων. Ο ανωτέρω όμως περιορισμός δεν ισχύει για όσους είχαν ασκήσει σχετικά ένδικα βοηθήματα μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία (Εκτο Τμ. 571/2023).

11. Για τις αξιώσεις του ενάγοντος από την παρακράτηση της ΕΑΣ, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη πρώτον ότι πρόκειται περί αξιώσεων που συναρτώνται με τη μη καταβολή στο ακέραιο νομίμως κανονισθείσας συντάξεως, επομένως υπόκεινται στη διετή παραγραφή της παραγράφου 5 του άρθρου 90 του ν. 2362/1995, καθώς και την αντίστοιχη της παραγράφου 5 του άρθρου 140 του ν. 4270/2020 (βλ. ΕλΣυν Ολ 1975/2021 σκέψη 101) και δεύτερον ότι πλην της ένδικης αγωγής, δεν υφίσταται στον φάκελο της δικογραφίας στοιχείο που να δηλώνει άλλο διακοπτικό της παραγραφής αυτής γεγονός. Επομένως οι αξιώσεις του ενάγοντος από την παρακράτηση της ΕΑΣ για το χρονικό διάστημα από 1.9.2010 έως 31.12.2012 έχουν παραγραφεί. Περαιτέρω, από τα προσκομισθέντα από τον ενάγοντα μηνιαία ενημερωτικά σημειώματα σύνταξης προκύπτει ότι, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2013 έως 31.7.2015, για το οποίο οι αξιώσεις του είναι μη παραγεγραμμένες, έχουν γίνει παρακρατήσεις ΕΑΣ κατά το χρονικό διάστημα από τον μήνα Ιούλιο έτους 2013 έως τον μήνα Ιούλιου έτους 2015, ενώ για το προγενέστερο χρονικό διάστημα δεν γινόταν κράτηση υπέρ ΕΑΣ στη σύνταξή του. Από τη σύνταξη δε του ενάγοντος παρακρατήθηκε για την ανωτέρω αιτία, το συνολικό ποσό των 2.014,45 ευρώ (ήτοι 104,88 ευρώ X3 μήνες, 75,67 ευρώ X 15 μήνες και 80,68 ευρώ X7 μήνες), το οποίο σύμφωνα με τα προαναφερθέντα πρέπει να του επιστραφεί.

12. Συνολικώς πρέπει να επιστραφεί στον ενάγοντα το ποσό των (2.014,45 + 126,12=) 2.140,57 ευρώ.

13. Το, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, αίτημα του ενάγοντος για επιστροφή της ειδικής εισφοράς του ν. 3986/2011 είναι απορριπτέο δοθέντος ότι, αφενός, η ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 που επιβάλλεται στα φυσικά πρόσωπα δεν αποτελεί συνταξιοδοτικής αλλά φορολογικής φύσης παρακράτηση που απαραδέκτως σωρεύεται στην ένδικη αγωγή και, αφετέρου, η επιβολή της δεν πλήττεται ειδικώς με την ένδικη αγωγή (Εκτο Τμ. 916/2024, Τέταρτο Τμ. 1497/2023).

14. Τέλος, ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι οι διατάξεις των περιπτώσεων 31-33 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου Πρώτου του ν.4093/2012 είναι αντίθετες προς τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχείρισης των στρατιωτικών προβάλλεται αλυσιτελώς, καθόσον στην αγωγή δεν περιέχεται αίτημα επιστροφής ποσών που προκύπτουν από την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων στη σύνταξή του.

15. Εν όψει αυτών η ένδικη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να αναγνωριστεί, κατά το σχετικό αίτημά της, η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 2.140,57 ευρώ, νομιμοτόκως, με το νόμιμο επιτόκιο, από την επίδοση της αγωγής σε αυτό στις 24.7.2015, καθόσον μόνο η επίδοση της αγωγής επιφέρει τοκογονία (ΕλΣυν Ολ. 7421/2015).

16. Κατ' εκτίμηση των περιστάσεων το εναγόμενο πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος.

17. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η συνταξιοδοτική διοίκηση δεν κωλύεται, στο πλαίσιο της συμμόρφωσης προς το περιεχόμενο της παρούσας απόφασης (βλ. άρθρα 95 παρ. 5 του Συντάγματος και ν. 3068/2002, Α' 274) να προβεί σε εκκαθάριση του οφειλόμενου ποσού, αφαιρώντας όσα ποσά έχουν ήδη τυχόν καταβληθεί στον ενάγοντα για την ίδια ιστορική και νομική αιτία (Εκτο Τμ. 864/2024, 692/2024, 689/2024, 683/2024).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των δύο χιλιάδων εκατόν σαράντα ευρώ και πενήντα επτά λεπτών (2.140,57 ευρώ) με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Και

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε με τηλεδιάσκεψη στις 17 Ιανουαρίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΠΠΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου,
στις 14 Μαρτίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ